

I. *Florum Geometricorum Manipulus Regiæ Societati exhibitus à D. Guidone Grandi Abbate Camaldulensi, Pisani Lycei Mathematico, R. S. S.*

SUOS Geometria hortos habet, in quibus æmula (an potius magistra?) naturæ ludere solet, sua ipsius manu flores elegantissimos ferens, irrigans, enutrens, quorum contemplatione cultores suos quandoque recreat, ac summa voluptate perfundit. Hos inter bonis avibus & ipse quondam admiffus, nonnullos decerpfi flores, vario frondium numero coronatos, quandoque & infinitis foliis sibi per innumeros gyros circumpofitis elegantissimè compactos, quorum exiguum hunc saltem manipulum vobis, Viri Clariffimi, offerre ftatui, ut meum vobis obsequium aliquo argumento testatum facerem. An naturæ industria simili fortasse artificio florum, fruticum, arborum folia conftruere fatagat, tali proportione fucci nutritii motum temperans, ac dirigens, ut eadem frondium figura dimanet, quales in variis ejusmodi florum geometricorum foliis, juxta varias leges, quibus describuntur. observare licet, Philosophis discutiendum, ac decidendum relinquo, præcipuè verò solertiffimis naturæ indagatoribus, qui magni *Newtoni* exemplo naturales leges ex profundioris Geometriæ principiis repetendas sibi meritò perfuadent, quibus utique illustriffimus cætus vester, præ aliis maximè abundat. Valet.

DEFINITIONES.

I. *Flores Geometricos* generatim appello quolibet figuras curvâ quadam per aliquot foliorum, sese ab uno centro expandentium, perimetrum recurrente circumscriptas, quales exhibent Figuræ 1, 2, 3, 4, 5; quos quidem flores, pro numero foliorum, bifolios, trifolios, tetrafolios, pentafolios, exafolios, &c. licebit nuncupare.

II. Cùm porrò innumeris modis ejusmodi flores generari possint, eam generis hic speciatim consideramus, quæ per ramos a centro floris prodeuntes, æquales verò sinibus angulorum, iis angulis, quos cum data positione linea rami comprehendunt, in data aliqua ratione proportionalium, procedit: cujusmodi curvas *Rhodoneas* dudum appellavimus, eamque proportionem *Rhodoneæ* cuilibet propriam dicimus.

III. *Rhodoneam simplicem* appellamus, quæ una circulatione perficitur, *duplicem* quæ duplici, *triplicem* quæ triplici, & sic deinceps pro numero circulationum.

Itaque ad Rhodonearum descriptionem assumpto quolibet circulo, cujus centrum C (*Vid. Fig. 6, & 7.*) & ducto ubilibet radio CD ad radium positione datum CA utcunque inclinato, sit angulus ACD ad angulum ACG (sive arcus AD ad arcum AG) in data ratione *a* ad *b*, ductoque sinu GH, fiat CI æqualis GH; erit punctum I ad Rhodoneam supra definitam.

Ejusmodi Rhodonearum proprietates præcipuas enucleabimus, nec non spatia, & perimetros breviter dimetiemur sequentibus propositionibus.

P R O-

PROPOSITIO I.

Si fuerit arcus $E A$ ad quadrantem $A F$ (sive angulus $E C A$ ad rectum) ut a ad b , erit $E C$ unus e maximis ramis Rhodoneæ, five erit E apex unius ex ejus foliis. (*Vid. Fig. 6, & 7.*)

Nam ex descriptione patet, ponendum esse ramum $C E$ æqualem $F C$ finui quadrantis $A F$, qui omnium finuum est maximus.

PROPOSITIO II.

Quodlibet folium Rhodoneæ circa axem $C E$ hinc inde æquali, uniformi, & simili expansione spargitur.

Factis enim hinc inde æqualibus angulis $E C M$, $E C D$, ob arcus æquales interceptos $E M$, $E D$, si fuerit arcus $A M$ ad $A N$, ut $A E$ ad $A F$, ut $A D$ ad $A G$, nempe in data ratione a ad b , etiam residua $E M$, $F N$, itemque $E D$, $F G$ in eadem ratione erunt, adeoque cum antecedentia $E M$, $E D$ æqualia sint, etiam consequentia $F N$, $F G$ invicem æquabuntur, uti & residua ad quadrantes $N K$, $G A$, quorum sinubus cum æquari debeant rami Rhodoneæ $C L$, $C I$, & ipsi æquales erunt; quare ab axe $C E$ hinc inde æquali, & uniformi expansione spargitur quodlibet folium Rhodoneæ. Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Ob æquales arcus $E M$, $E D$ fit $A E$ medius Arithmeticus inter $A M$, $A D$, qui intercipiunt æquales ramos Rhodoneæ; ideoque horum summa illius duplum adæquat, five æquatur toti $A E P$ arcui sectoris circumferentis unum Rhodoneæ folium.

II. Hinc etiam arcus MP æquatur AD .

III. Et eorundem arcuum AM , AD summa ad femiperipheriam ANK est in data ratione a ad b , quam habet AE ad quadrantem AF .

IV. Et sector APC Rhodoneæ circumscriptus, est ad semicirculum in eadem data ratione a ad b , quam habet arcus AP , five summa duorum AM , AD ad femiperipheriam ANK .

PROPOSITIO III.

Numerus foliorum, quibus integra Rhodonea simplex compingitur, est ad unitatem, ut $2b$ ad a .

Tot enim folia emergunt ex hac descriptione, quot sectores unicuique folio circumscripti, intra circulum disponi possunt; sed quilibet sector est ad semicirculum, ex *Coroll. 3. præced.* ut a ad b , adeoque ad circulum ut a ad $2b$, quare numerus foliorum in una circulatione est ad unitatem ut $2b$ ad a . Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Hinc Rhodoneam simplicem describere possumus, quæ datum foliorum numerum m , puta sex, complectatur, si nempe pro ratione a ad b assumatur ratio 1 ad $\frac{m}{2}$ (in casu proposito 1 ad 3) quomodo erit $2b$ ad a , ut m ad 1 (in proposito ut 6 ad 1) adeoque prodibit datus foliorum numerus m .

II. Sed & Rhodoneam duplicem, triplicem, quadruplicem, &c. eadem arte componemus, dato foliorum numero in se recurrentem, si nimirum pro Rhodonea duplici

duplici sumatur ratio 1 ad $\frac{m}{4}$, existente dato numero m impari, alias prodiret Rhodonea simplex subduplo foliorum numero, quæ in secunda circulatione sibimet superponeretur, per eadem foliorum vestigia recurrens.

Pro Rhodonea triplici ratio 1 ad $\frac{m}{6}$, dummodo numerus m non sit per 3 divisibilis, alias iterum simplex Rhodonea prodiret subtriplo foliorum numero contenta. Similiter pro quadruplici Rhodonea ratio 1 ad $\frac{m}{8}$ inserviet, dummodo numerus m sit impar, alias Rhodonea simplex, aut duplex, ut antea oriretur; oportet enim in prima circulatione respectu Rhodoneæ duplicis haberi integrum aliquem foliorum numerum cum $\frac{1}{2}$ alterius folii, respectu triplicis cum $\frac{2}{3}$, vel $\frac{1}{3}$ folii, respectu quadruplicis cum $\frac{3}{4}$, vel $\frac{1}{4}$ alterius folii atque ita pariformiter in aliis.

PROPOSITIO IV.

Si ratio a ad b non sit numeris effabilis, sed arcus DA , GA sint incommensurabiles, innumera folia sibimet per infinitas circulationes advoluta circumponentur.

Quælibet enim circulatio, præter certum foliorum integrorum numerum, partem folii suo toti incommensurabilem comprehendet, nec unquam ad idem punctum descriptio revertetur, adeò ut æquatio ejusmodi curvæ infinitorum sit graduum. (*Vid. Fig. 5.*)

PROPOSITIO V.

At si ratio a ad b fuerit dupla, prodibit Rhodonea unifolia.

Nam

Nam ex *Prop. 4.* multitudo foliorum est ad unitatem ut $2b$ ad a ; sed in hoc casu a est 2 , & b est 1 , quare multitudo foliorum est ad unitatem ut 2 ad 2 , sive ut 1 ad 1 ; adeoque numerus foliorum est unitas. Et sane arcus EA , qui fit ad quadrantem AF ut a ad b , nempe in ratione dupla, est semiperipheria, adeoque semicirculus est sector AFE circumscriptus semifolio, cujus axis EC ex *Prop. prima*, ideoque integro folio circulus integer circumscribitur.

COROLLARIA.

I. Facilis est hujusmodi Rhodoneæ unifoliæ descriptio, si super radio EC describatur semicirculus, & ducta chorda ESD , in radio CD ponatur CI æqualis intervallo CS ; nam cum CS fit sinus anguli CES ad radium CE computatus, ejusque anguli duplus fit ACD , erit ramus CI ad Rhodoneam rationis duplæ, juxta generis præmissam.

II. Unde etiam, si centro C , quolibet intervallo CS , in dicto semicirculo arcus PS describatur, & tantundem extendatur in I , ut sint arcus PS , SI æquales, erit punctum I ad Rhodoneam; quippe CS perpendicularis chordæ ED bifariam secat in præcedenti descriptione angulum ECD ; cumque fit CM æqualis CS , punctum I est in arcu circulari, centro C per I , & S transeunte, qui continuatus in P remanet bifariam sectus in S .

III. Et hinc patet, hanc Rhodoneam duplam esse circuli super diametro EC descripti, ob quolibet arcus ISP duplos ipsorum SP , indeque diimidiam circumscripti circuli, cujus diameter EA ; id, quod consonat infra generaliter demonstrandis *Prop. octava*.

PROPOSITIO VI.

Ubi ratio a ad b est æqualitatis, efficitur Rhodonea bifolia, quæ nihil aliud est, quàm duplex circulus subduplæ diametri ad diametrum circuli, qui Rhodoneæ circumscribitur. (*Vid. Fig. 9.*)

Nam ratio $2b$ ad a erit ratio dupla, ergo ex *Prop. quarta* multitudo foliorum dupla erit unitatis: & sane descripto circa radium FC , velut diametrum, semicirculo, quoniam ramus Rhodoneæ CI debet in hoc casu æquari sinui ipsiusmet arcus AD , utique punctum I ad peripheriam dicti semircirculi pertinet, adeoque duplex circulus, circa radios FC , CV , velut diametros, descriptus, erit locus talium ramorum, id est, Rhodoneam ipsam bifoliam constituet.

COROLLARIUM.

Etiam hic constat Rhodoneam bifoliam dimidiam esse circuli circumscripti, atque adeo æqualem unifoliæ Rhodoneæ præcedentis propositionis.

PROPOSITIO VII.

Quodlibet folium Rhodoneæ est ad quadrantem circularem ut a ad b .

Ductis enim radiis infinite proximis CID , Cid , & ductis sinibus GH , gb correspondentibus, nempe æquantibus (*Vid. Fig. 10, & 11.*) ramos interceptos CI , Ci , descriptoque concentrico arcu IR , patet fore elementum Ci semifolii Rhodoneæ ad elementum $GHbg$ quadrantis, ut $\frac{1}{2}$ arcus IR ad Hb , eo quod bases Ci , gb trianguli elementaris CiI , & rectanguli elementaris $gbHG$ æquantur; ergo duplum ipsius Ci ad Hb
 bg

bg est ut integra RI ad Hb , nempe in ratione composita ex RI ad Dd , & Dd ad Gg , & Gg ad Hb ; sed quia Gg ad Hb (ex theoria infinitè parvorum) est ut radius Cg ad finem gb , nempe ut CD ad CI , vel Dd ad RI , ratio Gg ad Hb elidit æqualem sibi reciprocā RI ad Dd ; quare superest, ut ratio RI ad Hb eadem sit, quæ Dd ad Gg ; sed hæc eadem est quæ a ad b , cum in tali ratione sint, tam AD ad AG , quam Ad ad Ag , adeoque & residua eandem rationem fervent; ergo RI ad Hb , sive duplum elementare spatium CIi ad elementum quadrantis $GHbg$, est in dicta ratione a ad b , & hoc semper; igitur duplum semifolii CIE , nempe integrum folium Rhodoneæ, est ad quadrantem, ut a ad b ; Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Hinc semifolium CIE ad quadrantem est ut $\frac{1}{2} a$ ad b , (sive ut a ad $2b$).

Item segmentum Rhodoneæ CIi ad semifegmentum circuli Agb est in eadem ratione a ad $2b$.

PROPOSITIO VIII.

Quodlibet folium Rhodoneæ medietas est sectoris circularis sibi circumscripti, & integra Rhodonea simplex medietas circuli, duplex duorum, triplex trium circulorum, &c.

Nam ex *precedente* quodlibet folium est ad quadrantem ut a ad b , ideoque ad semicirculum ut a ad $2b$, sed ex *Coroll. 4. Prop. 2.* semicirculus ad sectorem folio circumscriptum est ut b ad a ; ergo ex æquo perturbatè quodlibet folium est ad circumscriptum sectorem, ut b ad $2b$, scilicet in ratione subdupla; quare & omnia
folia

folia Rhodoneæ ad omnes circumscriptos sectores, id est Rhodonea simplex ad circulum, duplex ad duos circulos, triplex ad tres, &c. in eadem subdupla ratione erit.

Aliter. Numerus foliorum ex *Prop. 3*, est ad unitatem, ideoque Rhodonea ipsa ad unum folium (si est simplex) ut $2 b$ ad a ; sed folium est ad quadrantem circuli, *ex præc.* ut a ad b , ergo Rhodonea simplex est ad quadrantem circuli ut $2 b$ ad b , scilicet in ratione dupla; quare simplex Rhodonea æquatur semicirculo. Similis discursus Rhodoneis duplicibus, & triplicibus applicari potest; nam in illis numerus foliorum est ad unitatem ut $4 b$ ad a , in his verò ut $6 b$ ad a , &c.

COROLLARIA.

I. Quælibet Rhodonea simplex cuilibet simplici Rhodoneæ eidem circulo inscriptæ æqualis est, quocunque foliorum numero constet, semper enim æqualis est spatia ejusdem semicirculi.

II. Item quælibet Rhodonea duplex cuilibet duplici, & quælibet triplex cuivis triplici æqualis est, ob eandem rationem; quippe illa species est semper circulo æqualis, hæc semicirculo; & sic de aliis. Oportet autem in duplici, aut triplici Rhodonea computare spatia foliorum, quæ sibi superponuntur, tanquam distincta essent.

PROPOSITIO IX.

Bifariam secto angulo ECA , quem axis folii Rhodoneæ cum tangente CA continet, per rectam CD , & ramo CI descripto arcu circulari IST , erit lunula TEI quadrabilis, nempe ad quadratum radii, ut a ad $4 b$. (*Vid. Fig. 12.*)

M in m

Cum

Cùm fit enim quadrans FA ad AE , ut AG ad AD qui est ipfius AE femiffis, erit AG medietas quadrantis, ergo quadratum radii CG , vel CD , duplum est quadrati finis GH , five rami CI ; ideoque feftor SCI ad feftorem ECD fimilem, ut 1 ad 2 ; feftor vero ECD ad FCG est ut a ad b ; hæc enim est ratio arcuum ED , GF , ut eadem est integrorum EA , FA , & ablatorum AD , AG ; ergo ex æquo feftor SCI ad feftorem FCG erit ut a ad $2b$, nempe ut femifolium CIE ad quadrantem $FGAC$, vel ut fegmentum Rhodoneæ CI ad fegmentum AGH , vel ut refiduum $CEIC$ ad refiduum $FGHC$, quare etiam reliquum femifolii SEI est ad reliquum triangulum CHG , aut tota lunula ad quadratum $CHGP$, in eadem ratione a ad $2b$, & ad quadratum radii CG , quod prædicti quadrati est duplum, erit ut a ad $4b$. Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Cùm numerus foliorum Rhodoneæ fimplicis fit ad unitatem, adeoque etiam fumma omnium lunularum, quas integra peripheria radio CT defcripta abfcindit, ad unam lunulam TEI , ut $2b$ ad a ; ipfa vero lunula ad quadratum radii ut a ad $4b$, patet effe fummam dictarum lunularum ad quadratum radii ut $2b$ ad $4b$, nempe fubduplam; hoc est fummam talium lunularum æquare quadratum ipfum $GHCP$ quadranti infcriptum.

II. Unde fumma lunularum, ex una Rhodonea per dictam peripheriam abfciffarum, æquatur fummæ lunularum ex qualibet alia Rhodonea, quotcunque foliorum fuerit, eidem circulo infcripta fimiliter determinatarum.

III. Cum

III. Cùm ejusdem sectoris ECA medietas fit tam semifolium EIC , quàm sector ECD , vel EDA , nec non sector CSV , fiunt segmentum CI æquale trilineo EID , & semilunula ESI trilineo CIV æqualis, quod propterea erit pariter quadrabile, utpote ad triangulum CGH in data ratione a ad $2b$.

IV. Et summa horum trilineorum in qualibet Rhodonea pariter ejusdem erit quantitatis, utpote summæ lunularum ejusdem, vel cujuscunque alterius Rhodoneæ simplicis eidem circulo inscriptæ semper æqualis.

V. Adeoque si illa triangularia foliorum Rhodoneæ interstitia pro foliis computentur, flos inde totidem foliorum perfectè quadrabilis exurget, ut in *Fig. 13*.

PROPOSITIO X.

Ad quodlibet Rhodoneæ punctum I tangentem ducere.

Factum jam fit; ductaque ramo IC (*Fig. 14, 15*) perpendicularis CM , conveniat cum tangente IM in M ; & radio CI arcus IR infinitè parvus describatur usque ad alium ramum Ci infinitè proximum, sintque ramis CI , Ci æquales sinus GH , gb , & circuli tangens GL occurrat diametro in L . Erit ergo IC ad CM ut iR ad RI , nempe in ratione composita ex iR , seu gO , ad OG (hoc est gb , vel iC , ad bL) & OG , five Hb , ad RI (quæ ex *Prop. 7*. est eadem rationi b ad a) quare iC ad CM erit in ratione composita ex iC ad bL , & ex b ad a ; sed eadem ratio iC ad CM componitur quoque ex iC ad bL , & bL ad CM ; ergo oportet rationem bL , five HL , ad CM esse datam, scilicet eam, quæ b ad a , ideoque si fiat, ut b ad a , ita subtangens circuli HL ad

M in m 2

CM

CM ramo CI perpendiculararem, juncta MI erit tangens Rhodoneæ in puncto I; Quod erat faciendum.

COROLLARIA.

I. Si fiat ut a ad b , ita CH ad CN ramo perpendiculararem, juncta NI erit curvæ Rhodoneæ normalis; nam quia HL ad CM est ut b ad a , & CH ad CN ut a ad b , erit HL ad CM ut reciprocè CN ad CH; & ideo rectangulum MCN æquabitur rectangulo LHC, id est, quadrato GH, vel quadrato rami CI; ergo juncta NI est tangenti MI, seu curvæ Rhodoneæ in puncto I, perpendicularis.

II. Patet, tangentes angulorum CIM, & LGH, vel GCA semper esse in data ratione a ad b .

PROPOSITIO XI.

Si fiat ut b ad a , ita radius AC ad CQ, & semi-axibus FC, CQ describatur quadrans ellipsis FVQ, erit ejus perimetur æqualis perimetru semifolii Rhodoneæ ECI, & partes partibus correspondentibus. (*Vid. Fig. 16, & 17.*)

Erit enim ubique etiam GP ad VP, vel gp ad vp in eadem ratione, quæ est AC ad CQ, id est, b ad a ; quare & residua GO, VX in eadem ratione erunt. Quod si infinite proximæ sint PG, pg , GH, gb , & correspondentes CI, ci cum arcu infinite parvo IR, quoniam IR ad Hb , vel GO ex *Prop. 7.* est ut a ad b , in qua etiam ratione erit VX ad eandem GO, patet ipsas IR, VX æquales fore; cum ergo & sint æquales Ri, VX (ob æqualitatem quarumvis CI, GH, vel TV, nec non ci , gb , tu) patet subtensas quoque Ii, Vu æquales futuras. Singula igitur elementa, tum curvæ

væ Rhodoneæ EIC , tum ellipticæ FVQ invicem æquantur; quare & perimeter semifolii Rhodoneæ erit quadranti curvæ ellipticæ æqualis, & duo quælibet folia perimetrum habebunt integræ curvæ ellipseos æqualem; Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Patet, Rhodoneam esse ellipſim quandam contractam; nam ſi confluentibus in centrum C punctis T, t , ordinatæ elliptici quadrantis VT, ut , in ramos abeant a centro C diductos, quadrans ellipſis in semifolium Rhodoneæ contrahetur, eadem curvæ longitudine manente.

II. Hinc iterum patet, Rhodoneam eſſe medietatem ſectoris circularis circumſcripti; eſt enim semifolium EIC medietas quadrantis elliptici $FVQC$, in quem expanderetur, ſi rami ab eorum centro diſſoluti fierent paralleli, & rectæ CQ perpendiculares; cumque quadrans ellipſis ſit ad quadrantem circulare, ut baſis QC ad baſim CA , nempe ut a ad b , in qua etiam ratione eſt ſector ECA ad eundem quadrantem, ex *Prop. prima*, patet, ejuſmodi ſectorem æquari quadranti elliptico; ideoque duplum eſſe inſcripti folii Rhodoneæ.

III. Inſuper colligitur, æquales eſſe foliorum perimetros in Rhodoneis, quarum ratio ſit reciproca, & radii ſuorum circulorum in eadem reciproca ratione ſibi reſpondeant; nam ſi radius CF , vel EC *Figura 17.* æquaretur baſi ellipſis CQ *Figura 16*, & viciffim radius CF iſtius æquaret baſim CQ ellipſis alterius *Figura*, patet, eandem ellipſim FV utrobique reſultare debere, quippe iifdem ſemiaxibus deſcriptam, eamque fore utrivis folio iſoperimetram, exiſtente ibi ratione a ad b ,
hic

hic reciprocè b ad a . Exempli causa, si ratio a ad b sit subdupla, ut juxta *Prop. 3.* hinc proveniat Rhodonea tetrafolia, radio autem subduplo (adeoque æquali basi quadrantis ellipsis isoperimetræ) vicissim fiat Rhodonea juxta rationem duplam, quæ ex *Prop. 5.* unifolia evadet, erit hæc isoperimetra uni folio illius; nam basis quadrantis elliptici huic respondens basim habebit illius radio æqualem, adeoque eadem curva elliptica utrivis folio æqualis ostenditur.

IV. Si verò in eodem circulo duæ Rhodoneæ describantur, altera juxta rationem a ad b , altera juxta reciprocam b ad a , perimetros suarum foliorum habebunt ipsi rationum antecedentibus a , & b proportionales; nam si primæ Rhodoneæ tertia quædam Rhodonea similis describeretur in circulo, ad cujus radium prioris radius esset ut a ad b , esset perimetur primæ ad perimetrum tertiæ sibi similis in ipsa ratione radiorum a ad b . Verùm perimeter hujus tertiæ, ex *Coroll. præced.* æquaretur perimetru secundæ, utpotè reciproca ratione, & juxta reciprocos radios descriptæ, ergo perimeter primæ ad perimetrum secundæ est in eadem ratione a ad b .

PROPOSITIO XII.

Rhodoneam datæ rationis a ad b minoris inæqualitatis ex conica superficie fecare.

Fiat ut a ad b , ita radius basis NB ad latus NC conii recti NCK, cujus basis diametro NK sit perpendicularis radius BF, (*Vid. Fig. 18.*) qui sit ad BR ut b ad a , & circa diametros BR, BF describantur semicirculi BLR, BSF, quos fecet quilibet radius BG in punctis L, S, sitque GH diametro NK perpendicularis. Si super circulo BLR erecta superficies cylindrica intelligatur fecare conicam in communi sectione
I
CIE,

CIE, erit hæc (in planum explicata) ipsamet Rhodonea propofitæ rationis. Nam communes fectiones cylindricæ illius fuperficie cum planis triangulorum CBG, CBF per axem conî CB tranfeuntium, erunt rectæ LI, RE ipfi axi parallelæ, ideoque tam CI, ad BL, quàm CE ad BR erunt ut latus conî ad radium bafis, fcilicet ut b ad a *ex constructione*, five ut FB ad BR, five SB ad BL; adeoque CE æquatur BF, & CI æquatur BS, five finui GH. Explicata autem fuperficie conica in planum fectorem circulare ipfi æqualem, radio CN defcriptum, ejus angulus planus NCG fubtendetur eodem arcu NG, fubtendente in bafi conî angulum NBG; adeoque ut BN ad NC, five ut a ad b , ita erit angulus NCG ad ipfum NBG, cujus finui GH, ut vidimus, æquatur ramus CI folii CIE, cujus maximus ramus CE æquat radium BF circuli bafis; quare folium ipfum ad Rhodoneam pertinet in data ratione a ad b defcriptam; Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Cùm fit etiam CE ad EO, ut CF ad FB, ut b ad a , ut FB ad BR fintque CE, FB æquales, itidem æquales erunt BR, EO, & femicirculus BLR quarta pars erit femicirculi AEP duplum diametrum habentis, five erit medietas quadrantis AEO; eft verò (ex noftra Appendice de Fornicibus conicis, quam *Vivianeis* fubjunximus jam inde ab anno 1698) fuperficies conica ADEC ad fuam bafim AEO, ut fuperficies femifolii CIE ad fuam ichnographiam BLR, nempe in eadem ratione lateris conî ad radium bafis; ergo cum AEO dupla fit BLR, & fuperficies ADEC ipfius femifolii CIE dupla erit, ut aliunde fuprà demonftravimus fectionem folio circumfcriptum illius duplum eſſe.

II. Cùm

II. Cùm ostensum sit esse angulum ACI ad NBG , uti & ACE ad NBF , in data ratione a ad b , patet etiam in eadem ratione esse angulum reliquum ICE ad reliquum SBF , existente (ut probavimus) ramo CI æquali ipsi BS ; (*Vid. Fig. 19.*) unde si semicirculi CSE , in arcus concentricos, centro C descriptos, resolvi, arcus quilibet PS , ps dividantur ad puncta I, i , ut sit semper PI ad PS , pi ad ps in data illa ratione a ad b , erunt puncta I, i sic inventa ad curvam Rhodoneam.

III. Imo etsi ratio a ad b majoris sit inæqualitatis, adhuc Rhodoneas ope semicirculi describere licebit generalius quam in *Coroll. 2. Prop. 5.* si arcus PS , ps producantur ad puncta I, i , ut sint PI ad PS , pi ad ps in data ratione a ad b . Facto enim arcu EAR ad quadrantem EA in eadem ratione, ductoque radio CR , fiet angulus RCE ad ACE , ut angulus ICE ad angulum SCA , adeoque & reliquus iCR ad reliquum sCA , cujus sinus æquatur Cs , five ci , in eadem ratione erit a ad b ; ideoque puncta I, i sunt ad Rhodoneam datæ rationis.

IV. Et si arcus illi PS , ps in semicirculo descripti, tum dividantur in ratione a ad b , tum augeantur in reciproca ratione b ad a , curvæ interioris longitudo ad longitudinem exterioris erit ut a ad b , per *Coroll. 4. Prop. præcedentis.*

SCHOLIUM.

Verùm hæc, pro instituto nostro, circa hujusmodi curvas delibasse sufficiat: quanquam alia etiam Rhodonearum symptomata enucleare in promptu esset, uti & alias florum species diversâ generi efformatas exhibere facile foret,

foret, quorum etiam folia (ut postremâ propositione folia Rhodonearum circa conicam superficiem advoluta dedimus) circa aliquam conoidalem superficiem convoluta describere possemus, & quandam foliorum in calice floris latentium imaginem adumbrare, nisi jam tædio Lectorum parcendum esset. Unum hoc admonere non prætermittam, quod ex ultimò proposita generali foliorum Rhodoneæ descriptione simplicissima ex circulo derivata, suspicari quis non immeritò posset etiam prima naturalium foliorum stamina, quæ in floris, aut fruticis semine latent, non necessariò similia esse foliis ipsis conspicuis, & jam germinantibus, sive adultis; sicut enim si florum, & fruticum folia nostras Rhodoneas reipsa imitarentur, posset quis concipere, illorum prima stamina feminibus cujuslibet speciei inclusa simplicissima circulari figurâ infinitè parvâ circumscribi, sed mox peculiari vi cujuslibet singularis speciei, dum germinant, ita determinari succum nutritium, ut dum in longum eorum axis extenditur, per quasdam undas, sive gyros, ipsi origini sui pedunculi, velut centro, circumpositos, expandatur, eosque semper in determinata ratione, vel arctiores, vel ampliores, quàm si circularis primorum staminum figura retinenda esset: quo posito talis species foliorum Rhodoneæ, ac talis numerus, & forma exurgeret, qualem ratio illa determinaret. Ita etiam si alia lege florum, & fruticum frondes natura molliatur, non necesse est earum figuram, usque ad ipsa prima earundem stamina, ex quibus germinant, observari; sed illa in quibuslibet unius certæ, ac determinatæ figuræ esse posset, quæ tantum pro diversa vi, determinante in ipsis expansionem succi nutritii, in singulis speciebus varianda foret, juxta diversam rationem, quæ per ipsorum staminum fibras dirigeretur. Sed ne extra chorum saltemus, hæc Philosophis innuisse sufficiat.

